

**Секція № 3**  
**АКТИВІЗАЦІЯ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ**  
**НА ЗАСАДАХ КОМЕРЦІАЛІЗАЦІЇ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ ВЛАСНОСТІ**  
**ТА ТРАНСФЕРУ ТЕХНОЛОГІЙ**

УДК 330.341.1

**Бойченко Катерина Степанівна**

*к.е.н., доцент кафедри економіки підприємств*

*ДВНЗ «Київський національний економічний університет*  
*імені Вадима Гетьмана» boychenka@ukr.net*

**ІННОВАЦІЙНО-ІНТЕГРОВАНІЙ РОЗВИТОК ПІДПРИЄМСТВА**  
**ИННОВАЦИОННО-ИНТЕГРИРОВАННОЕ РАЗВИТИЕ ПРЕДПРИЯТИЯ**  
**INNOVATIVE INTEGRATED DEVELOPMENT OF ENTERPRISE**

**Анотація.** У статті досліджено сутність інноваційно-інтегрованої бізнес-структури. Виокремлено суб'єкти та об'єкти інноваційно-інтегрованих відносин. Визначено ключові напрямки формування інноваційно-інтегрованого розвитку вітчизняних підприємств.

**Аннотация.** В статье исследована сущность инновационно-интегрированной бизнес-структуры. Выделены субъекты и объекты инновационно-интегрированных отношений. Определены ключевые направления формирования инновационно-интегрированного развития отечественных предприятий.

**Abstract.** In the article the essence of innovative integrated business structure was researched. The subjects and objects of innovative and integrated relationship were determined. The key ways of innovative integrated development of domestic enterprises were identified.

Сучасні умови економічного розвитку підприємств вказують на необхідність їх адаптації до вимог зовнішнього середовища, в якому конкурентоспроможність значною мірою забезпечується швидкістю і результативністю впровадження нововведень. При цьому залишається неопрацьованим ряд завдань результативної інноваційної діяльності на підприємстві, що пов'язано з багатоплановістю, складністю інноваційної діяльності, тому для вітчизняних компаній виникає об'єктивна необхідність створення сучасної системи управління інноваційно-інтегрованою діяльністю, метою якої є формування ефективного розвитку.

Значний інтерес як у практичному, так і в теоретичному аспектах сучасних інноваційно-інтегрованих формувань становлять фундаментальні праці таких учених: Л.Л. Антонюк, В.К. Євдокименко, Б.Ф. Заболоцький, С.В. Захарін, М.А. Йохна, О.Є. Кузьмін, П.П. Микитюк, В.В. Стадник, Д. В. Стеченко, А.М. Поручник, Л.І. Федулова та інші.

Незважаючи на велику увагу вітчизняних і зарубіжних учених до проблеми інноваційного розвитку та забезпечення ефективної інтеграції інноваційного менеджменту, значна кількість питань, особливо стосовно вітчизняних умов, досліджені недостатньо.

Управління підприємством у складному ринковому середовищі, в умовах глобальної конкуренції вимагає абсолютно іншого підходу до організації його діяльності. Синергетичний підхід до процесу становлення та розвитку бізнесу стають новою парадигмою управління сучасним суб'єктом господарювання [1].

Важливість переходу до нового типу взаємодії, до нового організаційного механізму ґрунтуються не на функціональній спеціалізації, а на інтеграції управлінських дій, що спрямована на підвищення гнучкості діяльності підприємств за рахунок отримання специфічних ринкових можливостей, які відокремлено не існують.

Слід зазначити, що в практиці діяльності підприємств стратегіям інноваційного розвитку часто не надають особливих пріоритетів, а інноваційний розвиток, перш за все, ототожнюють із виробничо-господарським рівнем прийняття рішень. Разом з тим, розробку і реалізацію нових технологій і нових продуктів слід віднести до стратегічних рішень [2].

Інноваційно-інтегровані бізнес-структури — це об'єднання підприємств, які діють на зразок асоціації компаній, що об'єднані спільною метою досягнення суттєвого результату на основі використання науково-технічних розробок і винаходів і фінансуються за допомогою залученого або власного капіталу.

Суб'єкти інноваційно-інтегрованих відносин — фізичні особи-підприємці або юридичні особи та їх об'єднання, які залучають майнові та інтелектуальні цінності, вкладають власні чи позикові кошти в реалізацію інноваційних проєктів. До суб'єктів інноваційно-інтегрованих структур малого бізнесу відносять: асоціації, технополіси і технопарки. Це переважно малі підприємства у технологічно-прогресивних галузях економіки, залежні або відокремлені підрозділи великих компаній, складні інноваційні структури, які отримують капітал для наукових досліджень, розробок, створення і впровадження інновацій, організація яких пов'язана з підвищенням ризиком.

До об'єктів інноваційно-інтегрованих відносин бізнесу варто відносити інтелектуальну власність, інноваційні продукти (процеси), інноваційні програми, нові технології, товарну продукцію, сировинні ресурси тощо.

Малі підприємства, які орієнтовані на впровадження інноваційних технологій, є основою національних інноваційних систем провідних країн світу. Об'єднання малих підприємств в інноваційно-інтегровані структури бізнесу є передумовою розвитку економіки України. Ось чому життєво необхідним є дослідження особливостей формування та розвитку інноваційно-інтегрованих структур бізнесу як одного з ефективних механізмів стимулювання інноваційного зростання вітчизняних підприємств [3].

Це висуває перед Україною об'єктивну необхідність посилення наукової та інноваційної конкурентоспроможності, нарощування та ефективного використання вітчизняного науково-технічного потенціалу, розбудову, в першу чергу, інноваційно-інтегрованими бізнес-структурами, як головною рушійною силою.

Таким чином, на сучасному етапі перед вітчизняною економікою стоїть завдання перетворення «традиційних» промислових об'єднань в інноваційно-інтегровані, які повинні мати такі особливості:

по-перше, на відміну від промислових об'єднань інноваційно-інтегровані компанії виробляють не лише конкурентоспроможну, але й радикально нову продукцію;

по-друге, інноваційно-інтегровані об'єднання покликані акумулювати науковий і виробничий потенціали різних підприємств і організацій для створення єдиного ланцюжка випуску інноваційної продукції;

по-третє, метою діяльності інноваційно-інтегрованих компаній є не тільки створення виробничого ланцюжка на основі традиційних зв'язків і ресурсів, а й входження у глобальну мережу створення продуктів на основі застосування нових технологічних досягнень;

по-четверте, промисловим об'єднанням властива профільна орієнтація при досить простому організаційному устрої, в той час як в інноваційно-інтегрованому об'єднуючим елементом виступає комфортний інноваційний клімат з різноманітними формами співпраці його учасників;

по-п'яте, інноваційно-інтегрована бізнес-структура є відправною точкою швидкого зростання значного спектру галузей виробництва.

Результати проведених досліджень дозволяють стверджувати, що інноваційно-інтегрований розвиток підприємств сприятиме формуванню платформи для швидкого виходу нашої держави на шляхи ефективного зростання, що відкриє можливості повноцінної інтеграції у європейські і світові економічні та науково-технічні структури, поступового переходу до розбудови економіки знань, у якій вітчизняний інтелектуальний і науково-технічний потенціал перетвориться на справді визначальний чинник результативного соціально-економічного розвитку.

## Література

1. Япрынцева Е.В. Дорошенко Ю.А. Синергетический подход как новая управленческая парадигма [Электронный ресурс]. — Режим доступа: [conf.bstu.ru/conf/docs/0037/1672.doc](http://conf.bstu.ru/conf/docs/0037/1672.doc)
2. Семibrатов Д.А. Управление инновационным развитием предприятия на основе интегрированной технологии [Электронный ресурс] // Управление экономическими системами: электронный научный журнал. — 2012. — № 4 (40). — Режим доступа: <http://uecs.ru/innovacii-investicii/item/1257-2012-04-13-06-37-05>.
3. Саламанович О.Г. Використання інноваційно-інтегрованих структур малого підприємництва в ринковій економіці / О.Г. Саламанович // Вісн. Нац. ун-ту «Львів. політехніка». — 2008. — № 635. — С. 187—191.